

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/103/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5913207190
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5913207190.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, o veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: C. I., nar. XX.XX.XXXX, dieťa rodičov: matky M. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. U. XXX a otca B. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. U. XXX, maloleté dieťa bytom u matky, zast. kolíznym opatrovníkom - Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, o návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaní otca maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 5P/67/2013-16 zo dňa 26.9.2013, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v celom rozsahu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd zmenil výrok rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 2P/7/2011-16 zo dňa 28.2.2011 tak, že otec B. I., nar. XX.X.XXXX je povinný prispievať na výživu mal. C. I., nar. XX.XX.XXXX zvýšeným výživným vo výške 60,- eur mesačne, vždy do každého 25.-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej, počnúc od 3.9.2013. Zameškané výživné za obdobie od 3.9.2013 do vyhlásenia rozsudku vo výške 20,- eur je otec povinný zaplatiť k rukám matky dieťaťa do 30 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa svoj rozsudok odôvodnil poukazom na ust. § 62, § 75, § 78 Zákona o rodine a nasledovné skutočnosti:

Zákon o rodine upravuje zákonné pravidlá pre určenie výšky výživného rodičov k deťom ako aj možnosť zmeny stanoveného výživného v prípade, že sa zmenia pomery, či už na strane oprávneného alebo povinného rodiča. Konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane dieťaťa, jednak na strane povinného rodiča. Rozhodujúce sú reálne zárobkové schopnosti a možnosti povinného rodiča, ktoré sú dané jeho subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, zdravotným stavom, vzdelaním, pracovnými skúsenosťami), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, najmä existenciou pracovných príležitostí primeraných vlastnostiam povinného rodiča. Výživné stavuje súd podľa stavu, ktorý tu bol v čase rozhodovania. Po rozhodnutí môže dôjsť k zmene odôvodnených potrieb oprávneného, môže nastať i zmena v možnostiach a schopnostiach povinného. Ak sa tak stane, je možné previesť novú úpravu výšky výživného, a to buď jeho zvýšením alebo znížením.

Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že návrh matky na zvýšenie výživného je dôvodný. Je nepochybné, že od poslednej úpravy výživného, ktorá bola vykonaná rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č. k. 2P/7/2011 - 16 zo dňa 28.02.2011 došlo k zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa, ako aj na strane jeho rodičov. Maloletá C. je vekovo staršia, navštevuje 1. ročník

Pedagogickej a sociálnej akadémie v Turčianskych Tepliciach. So štúdiom na uvedenom type školy sú spojené zvýšené výdavky, a to poplatky za internát, stravné, ako aj cestovné výdavky. Rodičia majú vyživovaciu povinnosť voči maloletej C. ako aj voči plnoletej dcére L., ktorá je študentkou 5. ročníka Žilinskej univerzity v Žiline.

Na základe vykonaného dokazovania súd má za to, že doposiaľ stanovené výživné vo výške 40,- eur mesačne nepostačuje na úhradu všetkých odôvodnených potrieb maloletej C., z toho dôvodu je potrebné výživné zvýšiť, pričom suma 60,- eur mesačne aspoň z časti pokryje odôvodnené výdavky maloletej dcéry a zároveň je v možnostiach a schopnostiach otca poskytovať výživné na výživu svojej dcéry o to viac, že nezabezpečuje osobnú starostlivosť o dieťa, nad rámec výživného neprispieva žiadnou čiastkou a ani sa iným spôsobom nepodieľa na jej výchove a výžive. Je potrebné zdôrazniť, že maloleté dieťa je plne odkázané výživou na svojich rodičov, matka zabezpečuje dieťaťu všetky jeho potreby, otec mimo stanoveného výživného neprispieva žiadnou čiastkou, preto je potrebné, aby sa snažil zvýšiť a udržať svoj príjem, z ktorého by bol schopný uhrádzať výživné na maloletú dcéru C..

Na základe uvedeného súd potom zvýšil výživné zo sumy 40,- eur mesačne na sumu 60,- eur mesačne, a to od podania návrhu na súd, t. j. od 03.09.2013.

Zároveň súd rozhodol, že otcovi vzniklo zameškané výživné, a to za obdobie od 03.09.2013 do vyhlásenia rozsudku vo výške 20,- eur (rozdiel 60,- eur - 40,- eur).

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie otec maloletého dieťaťa. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a návrh na zvýšenie výživného zamietnuť. Vo svojom odvolaní poukazoval na to, že súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že od posledného určovania vyživovacej povinnosti došlo k zníženiu jeho príjmu o sumu 33,- eur, pričom mesačný príjem matky maloletej za obdobie posledných 12 mesiacov sa zvýšil oproti predchádzajúcemu rozhodnému obdobiu o sumu 181,50 eur. Od posledného rozhodovania o výživnom sa pomery zásadným spôsobom zmenili na strane matky a to v tom zmysle, že u matky došlo k zvýšeniu príjmu, reálne viac ako u neho, pričom matka poberá aj rodinné prídavky a tiež si uplatňuje daňový bonus na obe vyživované deti. Súhlasí s názorom súdu, že od posledného rozhodovania o výživnom sa pomery zásadným spôsobom zmenili aj na jeho strane, ale len v tom zmysle, že u neho došlo k zníženiu príjmu. Uviedol, že okresný súd sa nevyporiadal s jeho výdavkami, ktoré neboli pri určovaní výživného zohľadnené (úhrady spojené s užívaním bytu, koncesionárske poplatky, poisťka, daň, smeti, uhlie, stravovanie a pod.). Má za to, že súdom určené zvýšené výživné je neprimerane vysoké vzhľadom na jeho možnosti, schopnosti a majetkové pomery. Nie je v jeho možnostiach platiť výživné vo vyššej sume, než bolo doposiaľ určené.

Matka maloletého dieťaťa a kolízny opatrovník maloletého dieťaťa sa k odvolaniu otca maloletého dieťaťa proti rozsudku súdu prvého stupňa písomne nevyjadrili.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách uvedených v ust. § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. rozsudok okresného súdu potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p.

V zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnoti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnoti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania odvolateľ - otec maloletého dieťaťa, ako aj v písomnom vyjadrení matka maloletého dieťaťa a kolízny opatrovník maloletého dieťaťa konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnoti jeho dôvodov. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení

svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

K námietkam otca maloletého dieťaťa uvedeným v podanom odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa odvolací súd uvádza, že došlo k zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa, t.j. mal. C., ktorá je vekovo staršia a v súčasnej dobe navštevuje Pedagogickú a sociálnu akadémiu v Turčianskych Tepliciach, t.j. mimo svojho bydliska, s čím sú spojené zvýšené výdavky ako cestovné výdavky, stravné, poplatky za internát a pod., z ktorého dôvodu správne prvostupňový súd pristúpil k zvýšeniu vyživovacej povinnosti otca voči dcére.

S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácii, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody otec maloletého dieťaťa, a preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd vychádzal z ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.